

Sygn. akt IV U 648/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 marca 2015 r. (Nr (...) - (...))

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 marca 2015 roku do dnia 1 czerwca 2019 roku.

Sygn. akt IV U 648/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, wskazując, że Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 12 marca 2015r. nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona A. S., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczona od 6 roku życia choruje na wieloogniskową, lekooporną padaczkę objawową. Napady padaczkowe połączone są z utratą przytomności, drgawkami, przygryzionym językiem. Do tego dochodzi lęk przed wyjściem z domu, przejściem przez ulicę, wejściem do pociągu czy autobusu. Dotychczas wnioskodawczyni pracowała w zakładzie pracy chronionej. Podkreślono, że wraz z wiekiem napady padaczkowe stają się silniejsze, a przede wszystkim częstsze. W 2012r. przeszła skomplikowaną operację K. przedniej mózgu – inwazyjny zabieg na otwartej głowie, która jednak nie przyniosła oczekiwanego rezultatu, a ataki padaczkowe nie ustąpiły. Ubezpieczona wskazała, że nie jest w stanie przewidzieć czy wyczuć napadów padaczki, a kolejne zmiany leków nie dają poprawy jej stanu zdrowia. W ocenie wnioskodawczyni orzeczenie Komisji Lekarskiej jest dla mniej

niezrozumiałe i krzywdzące, gdyż choroba nie ustała, a napady przybrały na sile i uciążliwości. Zdaniem ubezpieczonej nie jest ona w stanie podjąć zatrudnienia (odwołanie k.1-1v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa oraz argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. S. miała ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2012r. do 28 lutego 2015r. na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 26 marca 2012r. (decyzja z 26.03.2012r. o przyznaniu renty k.25-26 akt rentowych). W dniu 13 stycznia 2015r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.62 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 9 lutego 2015r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 09.02.2015r. k.65 akt rentowych). Z uwagi na zgłoszony przez ubezpieczoną sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika sprawa została przekazana do rozpatrzenia Komisji Lekarskiej Zakładu, która w orzeczeniu z 12 marca 2015r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 12.03.2015r. k.67 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 20 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 20.03.2015r. k.68 akt rentowych).

A. S., ur. (...), z wykształcenia jest technikiem ekonomistą, jednak nigdy nie pracowała w tym zawodzie. Była zatrudniona jako pomocnik introligatora w drukarni, w zakładzie pracy chronionej. Praca ta była pracą fizyczną. Od 2012r. ubezpieczona nie pracuje z powodu ciąży, początkowo była na zwolnieniu lekarskim, następnie urlopie macierzyńskim i wychowawczym (okoliczności bezsporne).

Wnioskodawczyni A. S. choruje na padaczkę od dzieciństwa i pomimo stosowanego leczenia farmakologicznego oraz zastosowanego zabiegu neurochirurgicznego napady padaczkowe cały czas u niej występują. Powoduje to częściową niezdolność do pracy, także dlatego, że po napadzie występuje u niej stan pomroczny. Ubezpieczona pracuje zawodowo od 2000r. w zakładach pracy chronionej. Po raz pierwszy została uznana za częściowo niezdolną do pracy w 2004r., w 2010r. uznano ją za zdolną do pracy, w 2012r. ponownie za częściowo niezdolną do pracy. W styczniu 2015r. lekarz konsultant neurolog ZUS uznał A. S. za częściowo niezdolną do pracy z uwagi na częste napady padaczkowe, jednak lekarz orzecznik uznał ją za zdolną do pracy. Z dokumentacji medycznej oraz wywiadów przeprowadzonych przez lekarzy orzeczników wynika, że stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ w tym czasie zmianie. Zdaniem biegłej neurolog dr n. med. M. S., która opiniowała w ramach Instytutu (...) w W., dopóki u ubezpieczonej występują napady padaczkowe nie jest ona w pełni zdolna do pracy zawodowej. Stwierdzono zatem częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat od daty badania, które miało miejsce w czerwcu 2017r., czyli do czerwca 2019r. Podkreślono, że stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ zmianie od czasu badania lekarskiego z dnia 29.02.2012r., kiedy to lekarz orzecznik ZUS uznał wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy do 28.02.2015r., co uprzednio stanowiło podstawę przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (opinia sądowo-lekarska z zakresu neurologii Instytutu (...) w W. k.63-67 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach wyszczególnionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do

pracy. W myśl art.12 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczona po dniu 28 lutego 2015r. pozostaje osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom wnioskodawczyni. W niniejszej sprawie zostały sporządzone opinie przez zespół biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, przez innego biegłego lekarza z zakresu neurologii, zespół biegłych lekarzy neurologa i specjalisty z zakresu medycyny pracy, a także opinia Instytutu (...) w W.. Pierwszy zespół biegłych lekarzy składający się z neurologa i ortopedy w opinii z dnia 1 lipca 2015r. uznał ubezpieczoną za zdolną do pracy zawodowej, przy czym wskazano, że padaczka stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym i urządzeniach o wysokiej temperaturze, pracy w porze nocnej, nad akwenami wodnymi oraz do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Rozpoznano u ubezpieczonej padaczkę objawową lekooporną, a także wskazywano na występowanie napadów padaczkowych (k. 10 akt sprawy). W opinii z dnia 26 kwietnia 2016r. inny biegły lekarz neurolog stwierdził u A. S. nadal częściową niezdolność do pracy w okresie od 28.02.2015r. do 28.02.2017r. Podkreślono, że z powodu padaczki lekoopornej wnioskodawczyni została zakwalifikowana do leczenia operacyjnego – kraniotomii czołowo–ciemieniowej przyszczałkowej prawostronnej z kallozotomią przednią mózgu, który to zabieg odbył się w 2011r., jednak nie uzyskano poprawy stanu klinicznego w postaci ustąpienia napadów padaczkowych. W ocenie drugiego biegłego lekarza neurologa brak dostatecznej skuteczności leczenia przeciwpadaczkowego we współistnieniu z zespołem bólowym kręgosłupa L-S uzasadnia uznanie ubezpieczonej za nadal częściowo niezdolną do pracy, w szczególności, że wnioskodawczyni nigdy nie pracowała w wyuczonym zawodzie technika ekonomisty (k. 24-24v akt sprawy). Kolejny zespół biegłych składający się z lekarza neurologa i specjalisty z zakresu medycyny pracy w opinii z dnia 31 października 2016r. nie stwierdził u ubezpieczonej niezdolności do pracy, w tym również po 28 lutego 2015r. Co prawda w opinii tej podkreślono, że wnioskodawczyni od wielu lat leczy się (w tym operacyjnie) z powodu poważnego schorzenia układu nerwowego – padaczki lekoopornej, jednak dokumentacja medyczna ujawnia rzadkie występowanie napadów padaczkowych. Występowanie wspomnianej patologii centralnego układu nerwowego stanowi bezwzględne przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu, czy też kierowania pojazdami samochodowymi. Jak wskazano w opinii biegłej z zakresu medycyny pracy doszło do samoistnego przekwalifikowania ubezpieczonej na skutek uzyskania nowych kompetencji w trakcie wykonywania wieloletniej pracy w charakterze pomocy introligatora. Zdaniem tego zespołu biegłych wnioskodawczyni jest zatem zdolna do pracy zgodnej z poziomem wykształcenia (technik ekonomista), jak również na stanowisku pomocy introligatora, gdzie ubezpieczona pozostawała w czynnym zatrudnieniu wykonując pracę fizyczną przed przejściem na zwolnienie z powodu ciąży i urlop wychowawczy. Uznano, że również schorzenia narządu ruchu nie powodują niezdolności do pracy (k.41-42 akt sprawy). W tym miejscu należy wskazać, że Sąd nie uznał powyższej opinii zespołu biegłych lekarzy neurologa i specjalisty medycyny pracy z dnia 31 października 2016r., bowiem w opinii tej powoływano się na okoliczność, iż ubezpieczona od 2007r. kontynuuje zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocy introligatora. Pominęto jednak fakt, iż praca ta była wykonywana w zakładzie pracy chronionej, zatem na stanowisku specjalnie przystosowanym dla osób, których stan zdrowia nie pozwala na wykonywanie pracy w warunkach normalnego zatrudnienia.

Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie Sąd oparł na opinii sądowo-lekarskiej z zakresu neurologii sporządzonej przez specjalistę neurologa dr n. med. M. S. z II Kliniki (...) w W., którą oceniono jako spójną, logiczną i należycie uzasadnioną. W opinii tej szczegółowo odniesiono się zarówno do dokumentacji medycznej ubezpieczonej, jak i wcześniejszych orzeczeń lekarzy orzeczników, komisji lekarskich oraz opinii dotychczas sporządzonych w sprawie. Biegła neurolog opiniująca w ramach Instytutu (...) podkreśliła, że stan ubezpieczonej nie uległ zmianie, zatem nie można wytłumaczyć zmiennych decyzji lekarzy orzeczników. Wnioskodawczyni A. S. choruje na padaczkę od dzieciństwa i pomimo stosowanego leczenia farmakologicznego oraz zastosowanego zabiegu neurochirurgicznego

napady padaczkowe cały czas u niej występują. Powoduje to częściową niezdolność do pracy, także dlatego, że po napadzie występuje u niej stan pomroczny. Dopóki u ubezpieczonej występują napady padaczkowe nie jest ona w pełni zdolna do pracy zawodowej. Padaczka jest chorobą przewlekłą i objawia się występowaniem zaburzeń napadowych, które mogą mieć różną morfologię – od uogólnionych drgawek całego ciała z utratą przytomności, do kilkusekundowych „wyłączeń”, niekiedy niezauważalnych przez chorego i otoczenie. Sam napad zwykle trwa krótko – kilka – kilkanaście minut, jednak po napadzie osoby dodatkowo czują się senne i nie są w pełni przytomne (występuje u nich stan pomroczny) – zwykle muszą odpocząć przez kilkanaście minut – kilka godzin. Leki przeciwpadaczkowe powodują zmniejszenie ilości napadów, jednak zwykle nie powodują całkowitego ich ustąpienia. Osoby z padaczką muszą zatem liczyć się z tym, że pomimo regularnego stosowania leków napady mogą u nich występować. Wobec tego istnieją u nich ograniczenia w pracy zawodowej – nie mogą wykonywać pracy na wysokości, prowadzić pojazdów mechanicznych, czy pracować w pobliżu urządzeń w ruchu. Zdaniem biegłej neurolog ubezpieczona w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Stwierdzono zatem częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat od daty badania, które miało miejsce w czerwcu 2017r., czyli do czerwca 2019r. Podkreślono, że stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ zmianie od czasu badania lekarskiego z dnia 29.02.2012r., kiedy to lekarz orzecznik ZUS uznał wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy do 28.02.2015r., co uprzednio stanowiło podstawę przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Zastrzeżenia organu rentowego nie podważyły wniosków płynących z opinii Instytutu (...) w W., a stanowiły jedynie polemikę z prawidłową oceną stanu zdrowia ubezpieczonej. Ponadto stanowisko zawarte w opinii Instytutu jest zgodne z opinią biegłego lekarza neurologa z dnia 26 kwietnia 2016r., który również uznał wnioskodawczynię za nadal częściowo niezdolną do pracy.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem stwierdzić, że A. S. po dniu 28 lutego 2015r. w dalszym ciągu spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Za dowodem z opinii Instytutu (...) w W. Sąd uznał ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy od dnia 1 marca 2015r. do dnia 1 czerwca 2019r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.